

Pünkösd

Feltámadását követően az Úr Jézus még negyven napig együtt volt tanítványaival, „szólván az Isten országára tartozó dolgokról”. Aztán még tíz nap telt el. Aztán megérkezett...mint sebesen zúgó szélnek zendülése...Isten Szelleme kitöltetett az égből, és mindent megváltoztatott! Eljövetelével az emberi történelem új szakaszba lépett, létrejött egy különleges embercsoport, akikben Isten Szelleme lakozik.

A pünkösd előtti napokat a várakozás jellemezte. Senki nem tudta, hogy pontosan mi fog történni, egyszerűen engedelmeskedtek Jézus parancsának: „*maradjatok Jeruzsálem városában, míg nem felruháztattok mennyei erővel*” (Luk 24:49). A tanítványok (a tizenkettő és egy szélesebb csoport) ezeket a napokat együtt töltötték a felházban, imádkoztak, valószínűleg böjtöltek is, és vártak.

Úgy jött el, ahogy senki nem várta: nem ünnepélyes templomi csendben, hanem tűzzel, szélzúgással. A következménye sem az lett, mint amit vártak: szép rend helyett nagy zavarodottság, kérdőjelek az emberekben. Galileaiak, akik más nyelveken dicsőítették Istent. Jövetelének helye sem a várt volt: nem a templomban a vallási ünnepre összesereglett emberek buzgóságát ismerte el Isten ilyen módon, hanem egy megvetett kisebbség, a Názáreti Jézus tanítványi körét. Szó mi szó, Isten menetrend szerinti expressze igencsak zajosan érkezett! A folytatás sem volt halkabb.

Itt szeretnék megjegyezni egy fontos dolgot: pünkösöd a Szent Szellem kitöltése mellett az evangélium üzenetének erővel való megszólalását is elhozta a világba. A Szent Szellem eljövetelének első jele volt, hogy felkente a Jézusról szóló üzenetet. És ez a kettő elválaszthatatlan egymástól. A Szent Szellem éppen azért jött, hogy az üzenetet „felerősítse”, jelek és csodák által megbizonyítsa. Ezt bizonyítja Péter pünkösdi prédikációja: *„A názáreti Jézust, azt a férfiút, aki Istentől biznyságot nyert előttetek erők, csodatételek és jelek által, melyeket őáltala cselekedett Isten közöttetek, amint magatok is tudjátok. Azt, aki Istennek elvégzett tanácsából és rendeléséből adatott, megragadván, gonosz kezeitekkel keresztfára feszítve megöltetek: kit az Isten feltámasztott, a halál fájdalmait megoldván...Bizonytal tudja meg azért Izraelnek egész háza, hogy Úrrá és Krisztussá tette Őt az Isten, azt a Jézust, akit ti megfeszítettetek”* (ApCsel 2:22-24,36). Rövid bevezetés után azonnal Jézus Krisztus kereszthalálát és feltámadását állítja a középpontba. Mondhatnánk „azonnal a lényegre tér”.

Ez elvezet minket a következő megállapításhoz: A Szent Szellem kitöltése minden esetben együtt jár az evangélium üzenetének középpontba helyezésével. A vele való találkozás, betöltekezés nem extravagáns emberekké tesz minket, hanem az evangélium elkötelezett hirdetőivé. Pünkösöd több más vonatkozása mellett ezért vált ember- és történelemformáló tényezővé.

Szívemből kívánom, hogy a mostani pünkösöd elérje célját: Jézus mélyebb dicsőítését, és az evangélium hirdetése iránti megújuló vágyat az életetekben.

Az Úr áldjon mindnyájatokat!

Szakály Csaba